

Uffe Isolotto
Pernille With Madsen
Olafur Eliasson
Henrik Plenge Jakobsen
Malene Bjelke
Pia Rönicke

Carl Nielsen & Anne Marie Carl-Nielsen
Legat 2026

Uffe Isolotto
Pernille With Madsen
Olafur Eliasson
Henrik Plenge Jakobsen
Malene Bjelke
Pia Rönicke

Carl Nielsen & Anne Marie Carl-Nielsen
Legat 2026

Det er med stor glæde, at jeg på vegne af Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legat byder velkommen til årets uddeling af hæderspriser og den tilhørende udstilling i Den Frie Udstillingsbygning.

Legatet blev stiftet i 1957 af kunstnerparrets døtre, Irmelin Eggert Møller og Anne Marie Telmányi, til ære og minde om deres forældre. Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsen satte hver på deres område et varigt præg på dansk kulturhistorie. Carl Nielsen står som en af Danmarks største komponister, mens Anne Marie Carl-Nielsen med sit stærke kunstneriske virke og sin markante personlighed var blandt sin tids betydeligste billedhuggere.

Legatets hæderspriser uddeles hvert andet år til komponister og musikere og hvert andet år til billedhuggere. I år hædrer vi seks billedkunstnere, som hver på deres måde har bidraget væsentligt til udviklingen af dansk samtidskunst.

Jeg vil gerne rette en stor tak til Den Frie, som endnu en gang velvilligt lægger hus til både prisoverrækkelsen og en efterfølgende udstilling af prismodtagernes værker.

At uddelingen til billedhuggere finder sted netop her, er særligt meningsfuldt. Anne Marie Carl-Nielsen var selv en del af kredsen omkring Den Fries etablering. Hun var en kunstner, der både beherskede det klassiske håndværk og samtidig udfordrede samtidens forestillinger om, hvem der kunne indtage pladsen som skabende kunstner. Som medstifter af Den Frie var hun således med til at skabe et forum for kunstnerisk frihed, eksperimenter og nye stemmer i kunsten, som et markant modstykke til datidens konservative kunstsyn.

At årets hæderspriser uddeles her på Den Frie, er derfor ikke blot en tradition, men også en forbindelse mellem den kunstneriske arv, Legatet bygger på, og det levende og nyskabende kunstliv, som årets prismodtagere er med til at forme.

Vi håber, at publikum vil tage imod udstillingen som en mulighed for at opleve seks markante kunstnere og den mangfoldighed og fornyelse, der præger dansk samtidskunst i dag.

På vegne af bestyrelsen, Henrik Thal Jantzen

Legatets bestyrelse består af komponist Line Tjørnhøj, billedhugger Jytte Høy, billedhugger Helle Rask Crawford, professor ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium Tim Frederiksen samt advokat Henrik Thal Jantzen.

It is with great pleasure that, on behalf of the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen Grant, I welcome you to this year's presentation of honorary awards and the accompanying exhibition at the Den Frie Centre of Contemporary Art.

The Grant was established in 1957 by the artists' daughters, Irmelin Eggert Møller and Anne Marie Telmányi, in honor and memory of their parents. Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen each left a lasting mark on Danish cultural history within their respective fields. Carl Nielsen stands as one of Denmark's greatest composers, while Anne Marie Carl-Nielsen, through her powerful artistic practice and distinctive personality, was among the most important sculptors of her time.

The Grant's honorary awards are presented every other year to composers and musicians, and every other year to sculptors. This year, we honor six visual artists who have each made significant contributions to the development of Danish contemporary art in their own way.

I would like to extend sincere thanks to Den Frie, which once again generously hosts both the award ceremony, and the subsequent exhibition of the recipients' works.

That the awards for sculptors are presented here is especially meaningful. Anne Marie Carl-Nielsen herself was part of the circle surrounding the founding of Den Frie. She was an artist who mastered classical craftsmanship while also challenging contemporary ideas about who could occupy the role of the creative artist. As a co-founder of Den Frie, she helped create a forum for artistic freedom, experimentation, and new voices in art, which was a strong counterpoint to the conservative view of art that prevailed at the time.

That this year's honorary awards are presented here at Den Frie is therefore not merely a tradition, but also a connection between the artistic legacy upon which the Grant is built and the vibrant, innovative art scene that this year's recipients help shape.

We hope that audiences will embrace the exhibition as an opportunity to experience six remarkable artists and the diversity and renewal that characterize the Danish contemporary art scene today.

On behalf of the Board, Henrik Thal Jantzen

The board consists of composer Line Tjørnhøj, sculptor Jytte Høy, sculptor Helle Rask Crawford, Professor Tim Frederiksen of the Royal Danish Academy of Music, and attorney Henrik Thal Jantzen.

Den Frie er kunstnernes hus. Institutionen blev til på initiativ af kunstnere tilbage i 1891 og har lige siden været drevet af kunstnere. Arbejdet i huset er fortsat defineret af kunstnere, og udstillingerne bliver til i tæt samarbejde med de kunstnersammenslutninger, som hvert år udstiller i huset, såvel som de kunstnere, der præsenteres i programmets øvrige udstillingsformater. Den Frie tager altid udgangspunkt i kunstnerne og bestræber sig på at vise deres værker på deres egne præmisser.

Det er derfor yderst relevant for Den Frie at lægge hus til uddelingen af Danmarks største kunstpris, hæderspriserne fra Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legat, og til udstillingen af prismodtagernes værker. Legatet er stiftet i to vigtige kunstneres navne og uddeles af en bestyrelse, der hovedsageligt består af kunstnere, som med priserne hædrer deres kunstnerkolleger.

Priserne har en enorm betydning som anerkendelse af den enkelte kunstners værk. Men de store hæderspriser og de mange talentpriser er også med til at understrege kunstens betydning i det hele taget. Legatet er på alle måder gen- nemsyret af en anerkendelse af det kunstneriske arbejde og en dyb respekt for værket. Det har en umådelig betydning for kunsten og kunstlivet i Danmark. Og det er helt i tråd med Den Fries perspektiv og rettesnor. Derudover har huset en specifik tilknytning til Anne Marie Carl-Nielsen, som udstillede regelmæssigt på Den Frie fra 1891 og frem til sin død i 1945.

På dette års udstilling præsenterer vi modtagerne af hædersprisen i 2026: Uffe Isolotto, Pernille With Madsen, Olafur Eliasson, Henrik Plenge Jakobsen, Malene Bjelke og Pia Rönicke. På udstillingen kan man dykke ned i deres indivi- duelle praksisser gennem værker, der er omhyggeligt udvalgt sammen med kunstnerne, og som både omfatter centrale nedslag i deres hidtidige produktion og enkelte nye værker produceret til udstillingen. På Den Frie ser vi det som vores vigtigste og fornemmeste opgave at understøtte kunstnernes arbejde og præsentere deres værker bedst muligt. I år har kurator på udstillingen, Sif Lindblad, arbejdet tæt sammen med kunstnerne om at realisere deres ideer og ønsker for deres præsentation her på Den Frie.

Vi takker de seks kunstnere for deres tillid og engagement. En stor tak rettes også til bestyrelsen for Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legat: komponist Line Tjørnhøj, billedhugger Jytte Høy, billedhugger Helle Rask Crawford, professor ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium Tim Frederiksen samt advokat Henrik Thal Jantzen. Også en varm tak til legatets sekretariat for det gode samarbejde omkring udstillingen.

Marianne Torp, Direktør for Den Frie

Den Frie is the artists’ house. Founded at the initiative of artists in 1891, the institution has remained artist-run ever since. The work carried out in the house continues to be defined by artists, and the exhibitions are created in close collaboration with the artists’ associations that exhibit in the house each year, as well as the artists presented through the programme’s other formats. Den Frie always takes the artists as its point of departure and strives to present their works on their own terms.

It is therefore highly relevant for Den Frie to host the presentation of Denmark’s largest art prize, the honorary awards of the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen Grant, together with the exhibition of works by the award recipients. The grant was established in the names of two important artists and is awarded by a board consisting pri- marily of artists, who honour their fellow artists through these prizes.

The awards are of enormous importance as recognition of the individual artist’s work. Yet the major honorary awards and the many talent awards also serve to underline the significance of art more broadly. In every respect, the grant is permeated by an appreciation of artistic work and a deep respect for the artwork itself. It holds immeasurable impor- tance for art and artistic life in Denmark. And it is entirely in line with Den Frie’s perspective and guiding principles. In addition, the house has a special connection to Anne Marie Carl-Nielsen, who exhibited regularly at Den Frie from 1891 until her death in 1945.

In this year’s exhibition, we present the recipients of the 2026 honorary award: Uffe Isolotto, Pernille With Madsen, Olafur Eliasson, Henrik Plenge Jakobsen, Malene Bjelke og Pia Rönicke. The exhibition offers visitors the opportu- nity to immerse themselves in the artists’ individual practices through works carefully selected in collaboration with the artists themselves, including both key works from their existing production and several new works created specif- ically for the exhibition. At Den Frie, we regard it as our most important and distinguished task to support the work of artists and present their works in the best possible way. This year, the exhibition’s curator, Sif Lindblad, has worked closely with the artists to realise their ideas and wishes for their presentation here at Den Frie.

We would like to thank the six artists for their trust and commitment. We also extend our sincere thanks to the board of the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen Grant: composer Line Tjørnhøj, sculptor Jytte Høy, sculptor Helle Rask Crawford, Professor at the Royal Danish Academy of Music Tim Frederiksen, and lawyer Henrik Thal Jantzen. A warm thank you also goes to the grant’s secretariat for the excellent collaboration surrounding the exhibition.

Marianne Torp, Director of Den Frie

Uffe Isolotto

Uffe Isolottos værker kredser om menneskets forhold til naturen og teknologien og skaber immersive scenarier med inspiration fra computerspil, film, myter, historie og litteratur. Han undersøger det private versus det offentlige, biologi versus teknologi, det intime versus det fremmedgørende, økologi versus genteknologi og industrialisering.

Betragteren må bevæge sig rundt i installationerne og forholde sig til emotive, figurative elementer og dybe, eksistentielle overvejelser. Blandt andet er menneskets fremtid som art er et tema i Isolottos kunst: Smelter computer og menneske sammen? Bliver vi alle cyborgs? Hvordan ser verden ud på den anden side af den forventede singularitet, hvor kunstig intelligens og teknologi vokser med eksponentiel hastighed?

I totalinstallation *We Walked the Earth*, udstillet i Den Danske Pavillon på Venedig Biennalen i 2022 og siden på Den Frie, udspiller dystopiske scener sig i et futuristisk landskab, der alluderer til både mytologi og genmodificering. Her befolker kentaure et uddødt menneskabt landskab; et sci-fi univers, hvor genteknologi og mutationer har ændret biologien, og hvor Isolotto stiller spørgsmål til menneskets natur og fortsatte eksistens. Udstillingen *Mælkeøje* på Holstebro Kunstmuseum fremkalder en kultlignende, ildevarslenende stemning med referencer til 70'erne. En pige med mælkehvide øjne sidder alene på et gulv og stirrer useende på en skærm, hvor tal og bogstaver skifter som i 70'ernes clockradioer.

Isolotto fremmaner i sine totalinstallationer en undertrykt desperation, en stille katastrofe og en eksistentiel tomhed efter den udefinerede apokalypse.

Uffe Isolotto modtager Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens hæderslegat for sine taktile og stærkt emotive værker, der italesætter den eksistentielle angst, mennesket oplever i en verden, der forandrer sig fra dag til dag. En verden, hvor grænserne mellem menneske og maskine, mellem teknologi og biologi udviskes, hvor AI bliver en større og større del af samfundet og hvor intet er givet, heller ikke, hvad et menneske er.

Uffe Isolotto (f. 1976) er uddannet fra det Kongelige Danske Kunstakademi i 2007. Hans værker er repræsenteret på Statens Museum for Kunst og Holstebro Kunstmuseum. Han har udstillet på bl.a. ARKEN, Den Frie og Malmö Konsthall og i 2022 repræsenterede han Danmark på Venedig Biennalen.

Motivation: Helle Rask Crawford

En pige stirrer uden blik mod skiftende bogstaver, tal og tegn på væggen, mens telefoner modtager spøgelsesagtige opkald i Uffe Isolottos fastfrosne, nærmest handlingslammede scene. Fastlåst mellem fortid og fremtid fremkalder de analoge apparater urovækkende forbindelser til cirkulerende, tilsyneladende meningsløse budskaber. Du kan tage telefonen, men der er ingen i den anden ende. Værket låner fra fortidens forældede teknologier og mytologiske billev verdener til at iscenesætte en forstyrret nutid og en kollapsende fremtid.

Uffe Isolotto

Uffe Isolotto's works revolve around humanity's relationship with nature and technology and create immersive scenarios inspired by video games, film, myths, history, and literature. He explores the private versus the public, biology versus technology, the intimate versus the alienating, ecology versus genetic engineering and industrialization.

The viewer must move through the installations and engage with emotive, figurative elements and deep existential reflections. Among other things, the future of humanity as a species is a central theme in Isolotto's art: Do computers and humans merge? Do we all become cyborgs? What does the world look like on the other side of the anticipated singularity, where artificial intelligence and technology grow at exponential speed?

In the total installation *We Walked the Earth*, exhibited in the Danish Pavilion at the Venice Biennale in 2022 and later at Den Frie, dystopian scenes unfold in a futuristic landscape that alludes to both mythology and genetic modification. Here, centaurs inhabit an extinct, human-made landscape—a sci-fi universe where genetic engineering and mutations have altered biology, and where Isolotto questions human nature and continued existence. The exhibition *Mælkeøje* (*Milky Eye*) at Holstebro Kunstmuseum evokes a cult-like, ominous atmosphere with references to the 1970s. A girl with milky-white eyes sits alone on the floor, staring sightlessly at a screen where numbers and letters change like those in 1970s clock radios.

In his total installations, Isolotto evokes a suppressed desperation, a quiet catastrophe, and an existential emptiness after an undefined apocalypse.

Uffe Isolotto receives the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen honorary award for his tactile and highly emotive works that articulate the existential anxiety humans experience in a world that is changing from day to day—a world where the boundaries between human and machine, between technology and biology, are dissolving, where AI is becoming an ever-larger part of society, and where nothing is given, not even what a human being is.

Uffe Isolotto (b. 1976) graduated from the Royal Danish Academy of Fine Arts in 2007. His works are represented at the National Gallery of Denmark and Holstebro Kunstmuseum. He has exhibited at institutions such as ARKEN, Den Frie, and Malmö Konsthall, and in 2022 he represented Denmark at the Venice Biennale.

Motivation: Helle Rask Crawford

A girl stares blankly at shifting letters, numbers, and symbols on the wall, while telephones receive ghostly calls in Uffe Isolotto's frozen, almost paralysed scene. Locked between past and future, the analogue devices generate unsettling connections to circulating, seemingly meaningless messages. You can pick up the phone, but there is no one on the other end. The work draws on obsolete technologies and mythological visual worlds to stage a disturbed present and a collapsing future.

We Walked the Earth, 2022. Installationsfoto: Venedig Biennalen

We Walked the Earth, 2022. Installation view: The Venice Biennale

Mælkeøj, 2025. Installationsfoto: Holstebro Kunstmuseum

Mælkeøj (Milky Eye), 2025. Installation view: Holstebro Kunstmuseum

Mælkeøj, 2025. Installationsfoto: Holstebro Kunstmuseum

Mælkeøj (Milky Eye), 2025. Installation view: Holstebro Kunstmuseum

Pernille With Madsen

EarthDrive. I et slots ridehal på øen Tåsinge har en kolos plantet sin fod. Dens skala i rummet er uventet stor og hvid som marmor. Den står i sand i det ene runde hul, som tre tidligere kornsiloer har efterladt i gulvet. I de øvrige to huller er et underliggende betongulv gravet frem og siden bemalet som et barokt kirkegulv. Vores forestillinger om stedets arkæologiske fortid tager fart.

På en tilskuerbalkon i ridehallens fjerneste ende er en LED-skærm sat fast. Herfra flyder en uendelig digital billedstrøm af bygninger, facader og skorstene. Billederne er et opskåret visuelt landskab uden fast skala og retning, men dog glimtvis genkendeligt. Et slags fatamorgana, der lyser fra balkonen.

Enghave Brygge Metrostation. En metrostation er et hul i jorden forbundet med andre huller i jorden via et tunnelsystem. Når vi med Ørstedværket tronende i venstre side forsvinder ned i metroen på Enghave Brygge og når frem til billetautomaterne, så er vi nået frem til den etage, hvor Pernille With Madsens kunstneriske bearbejdning af stationsrummet starter.

Her har With Madsen valgt at erstatte en del af de industrielt fremstillede vægelementer med sine egne relieffer, der i det store og hele er lavet af jordens materialer; ler, sten, sand og beton. Vi kan følge håndens arbejde ind i materialet helt tæt på og undre os over de små lysende prikker, der ses i de udhulede områder. Det er lyslederkabler i forskellig tykkelse, der transporterer et bagvedliggende lys frem til overfladen. Urtid og teknologi mødes og får sansningerne til at pendle mellem fortid og fremtid. Men reliefferne står fast, for de er først og fremmest kraftfuldt til stede i rummet.

Videre på vej ned mod perronen passerer vi forbi vægge med bearbejdede keramiske vægpaneler glaseret i samme farve som de industrielt fremstillede paneler. Det er som at rejse gennem jordens geologiske lag.

Pernille With Madsen vil masere vores forestillingsevne. Tilbyde vores kroppe rumlige skalaspring, spænde det tidslige langt ud og krydse det fysiske materiale med den uhåndgribelige teknologi. For sit arbejde med at tilføre det skulpturelle disse modsætningsfyldte bestanddele tildeles Pernille With Madsen Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens hæderslegat.

Pernille With Madsen (f. 1972) er uddannet på Det Jyske Kunstakademi i 2003 og i 2011 modtog hun Statens Kunstfonds treårige arbejdslegat. Pernille With Madsen har en lang række udstillinger i ind- og udland bag sig samt mange store opgaver i offentligt rum. Her skal blot nævnes de to sidste; Metro stationen på Enghave Brygge og en skulptur til Vennelystparken, Aarhus Universitet, begge indviet i 2024.

Motivation: Jytte Høy

Rummet er rummet og tingene er tingene i Pernille With Madsens præsentation. Hendes skulpturer springer i skala og tid, mens forskellige materialer er udgangspunkt for legende undersøgelser af proportion og tidens elasticitet. Minutiøse valnøddesulpturer er placeret i minimalistiske montrer, der subtilt imiterer de to betonudsnit fra kunstnerens metroudsmykning. På væggene hænger marmorplader med serigrafier, der sammensmelter motiv og sten til noget, der minder om kropsdele eller fragmenter af organisk liv.

Pernille With Madsen

EarthDrive. In a castle’s indoor riding arena on the island of Tåsinge, a colossus has planted its foot. Its scale in the space is unexpectedly large and white as marble. It stands in sand in one of the circular openings left in the floor by three former grain silos. In the other two openings, an underlying concrete floor has been exposed and later painted like a Baroque church floor. Our imagination of the site’s archaeological past is set in motion.

On a spectator balcony at the far end of the riding hall, an LED screen has been mounted. From here flows an endless digital stream of images of buildings, façades, and chimneys. The images form a fragmented visual landscape without fixed scale or direction, yet still intermittently recognizable—a kind of mirage glowing from the balcony.

Enghave Brygge Metro Station. A metro station is a hole in the ground connected to other holes in the ground via a tunnel system. When we descend into the metro at Enghave Brygge, with the Ørsted Power Station looming on our left, and arrive at the ticket machines, we have reached the level where Pernille With Madsen’s artistic transformation of the station space begins.

Here, With Madsen has chosen to replace parts of the industrially produced wall elements with her own reliefs, which are largely made from the materials of the earth: clay, stone, sand, and concrete. We can follow the work of the hand closely into the material and wonder at the small glowing dots visible in the hollowed areas. These are fiber-optic cables of varying thickness that carry light from a source behind the surface to the front. Primeval time and technology meet, causing perception to oscillate between past and future. Yet the reliefs remain firmly grounded, first and foremost as a powerful presence in the space.

Further down toward the platform, we pass walls with processed ceramic panels glazed in the same color as the industrially produced panels. It is like traveling through the geological layers of the earth.

Pernille With Madsen seeks to massage our imagination—offering our bodies spatial leaps in scale, stretching time, and crossing physical material with intangible technology. For her work in bringing these contradictory elements into sculpture, Pernille With Madsen receives the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen honorary award

Pernille With Madsen (b. 1972) graduated from Jutland Art Academy in 2003, and in 2011 she received the Danish Arts Foundation’s three-year working grant. She has a long list of exhibitions in Denmark and abroad, as well as many major public commissions. Among them, her two most recent are the Enghave Brygge Metro Station and a sculpture for Vennelyst Park at Aarhus University, both inaugurated in 2024.

Motivation: Jytte Høy

In Pernille With Madsen’s presentation, a room remains a room and things remain things. Her sculptures traverse shifts in scale and temporality, while a range of materials provides the basis for playful explorations of proportion and the elasticity of time. Meticulously crafted walnut sculptures are placed in minimalist vitrines that subtly reference the two concrete sections from the artist’s metro commission. Marble slabs mounted on the walls carry silkscreen prints that merge image and stone into forms suggestive of body parts or fragments of organic life.

A Reflection, 2026. Installationsfoto: *EarthdrivE*, Valdemars Slot, Täsinge / Installation view: *EarthdrivE*, Valdemars Castle, Täsinge

Superposition - Default, 2025

Superposition - Hold, 2025

Metro, 2024. Enghave Brygge Metrostation, København / *Metro Station Copenhagen*

Metro, 2024. Enghave Brygge Metrostation, København / *Metro Station Copenhagen*

Olafur Eliasson

Olafur Eliassons værker udspiller sig ofte i byrum eller arkitektoniske scenarier. Hans kunst i det offentlige rum retter opmærksomheden mod naturens urkræfter og formulerer en æstetisk, klimabevidst og socialt ansvarlig dagsorden. Ved at indhulle os i naturfænomener skaber han værker, der berører både hjerte og sind og åbner for nye måder at erfare vores forhold til naturen, omgivelserne og hinanden på. Således skaber han et sensorisk betinget tankerum, der får os til at reflektere over os selv og vores plads i og indvirken på en skrøbelig verden.

Eliasson bringer via kunsten naturen ind i byens – eller den enkelte bygnings – intimsfære ved for eksempel at bygge vandfald i New York, opføre *Your rainbow panorama* på toppen af Aros eller ved at indlejre en å på et museum som med hans værk *Riverbed*: et altomfattende islandsk sagalandskab, hvor publikum kæmpede sig gennem et stenlandskab med vandløb og klippeblokke. I værket *Ice Watch* bragte Eliasson og geolog Minik Rosing 12 isblokke fra Grønland til Rådhuspladsen i København og til Paris. I *The weather project* på Tate Modern indhyllede tæt tåge publikum og en kunstig sol. Der er således ofte en fysisk interaktion med publikum, der bevæger sig gennem kunsten og på flere sensoriske planer oplever og interagerer med den.

Olafur Eliasson engagerer sig i verden. Sammen med ingeniøren Frederik Ottesen grundlagde Olafur Eliasson i 2012 den sociale virksomhed Little Sun, som fortsat arbejder med off-grid-samfund i Afrika syd for Sahara og skaber opmærksomhed om behovet for at udvide adgangen til ren og bæredygtig energi til alle. I 2019 blev Eliasson udnævnt til goodwillambassadør for vedvarende energi og klimainsats af United Nations Development Programme.

Olafur Eliasson modtager Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens hæderslegat for sit enorme oeuvre, der forhold-er sig til menneskets plads i og ansvar for en verden, der er udfordret af klimaforandring, fremmedgjorthed, ulighed og krige.

Olafur Eliasson (f. 1967) er vokset op i Danmark og Island. Han er uddannet fra det Kongelige Danske Kunstakademi i 1995. Han arbejder i dag fra Studio Olafur Eliasson i Berlin, hvor han arbejder aktivt med videnskab i sin kunst. Hans værker har været vist eller indgår i samlinger hos bl.a. Museum of Modern Art i New York, Louisiana i Humlebæk, 21st Century Museum of Contemporary Art i Kanazawa, Tate Modern i London og på Venedig Biennalen.

Motivation: Helle Rask Crawford

Kunstens potentiale til at forandre vores perception og påvirke vores sanser er central i Olafur Eliassons kunstneriske praksis. En gennemskinnelig gul plasticskærm kiler sig ind i Den Fries ikoniske arkitektur og indhyller værkerne i den modsatte side af salen i gult lys. Værkerne kan midlertidig aldrig opleves ens på samme tid, da man må forlade rummet og træde ind i det igen for at erfare, hvordan det samme rum og de samme værker forandres gennem det gule farvefilter. Kompasset, øjet og navigationsstjernen er ligeledes eksempler på, hvordan skulpturen i kunstnerens praksis er betinget af menneskets orientering og bevægelse gennem rum.

Olafur Eliasson

Olafur Eliasson's works often unfold in urban spaces and architectural settings. His public artworks draw attention to the elemental forces of nature while advancing an aesthetic, climate-conscious, and socially responsible agenda. By enveloping us in natural phenomena, he creates works that engage both heart and mind, opening up new ways of experiencing our relationship to nature, our surroundings, and one another. In doing so, he creates a sensory-conditioned space for thought that encourages reflection on ourselves and our place in—and impact on—a fragile planet.

Through his art, Eliasson brings nature into the intimate sphere of the city—or of a specific building—for example by constructing waterfalls in New York, installing *Your rainbow panorama* on top of ARoS, or channeling a river through museum spaces. In the work *Ice Watch*, Eliasson and geologist Minik Rosing brought 12 blocks of ice from Greenland to City Hall Square in Copenhagen and to Paris. In *The weather project* at Tate Modern, dense fog enveloped the audience along with an artificial sun. His installation *Riverbed* at Louisiana was an all-encompassing Icelandic saga landscape, where visitors made their way through a terrain of stones, streams, and boulders. There is therefore often a physical interaction with the audience, who move through the artwork and experience and engage with it on multiple sensory levels.

Olafur Eliasson engages with the world. Together with engineer Frederik Ottesen, Eliasson founded the social business Little Sun in 2012, which continues to work with off-grid communities in sub-Saharan Africa and spreads awareness about the need to expand access to clean, sustainable energy to all. In 2019, Eliasson was appointed Goodwill Ambassador for renewable energy and climate action by the United Nations Development Programme.

Olafur Eliasson receives the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen honorary award for his vast oeuvre, which addresses humanity's place in and responsibility for a world challenged by climate change, alienation, inequality, and war.

Olafur Eliasson (b. 1967) grew up in Denmark and Iceland. He graduated from the Royal Danish Academy of Fine Arts in 1995. Today, he works from Studio Olafur Eliasson in Berlin, where he actively incorporates science into his art. His works have been exhibited or are included in the collections of institutions such as the Museum of Modern Art in New York, Louisiana Museum of Modern Art in Humlebæk, 21st Century Museum of Contemporary Art in Kanazawa, Tate Modern in London, and the Venice Biennale.

Motivation: Helle Rask Crawford

Art's potential to recalibrate our perception and modulate sensory experience is central to Olafur Eliasson's artistic practice. A translucent yellow plastic screen inserts itself into the iconic architecture of Den Frie, suffusing exhibits in the opposing part of the gallery in yellow light. The works, however, can never be apprehended in a fixed or singular way; the viewer must exit and re-enter the space in order to experience how the same room and the same works are perceptually transformed through the chromatic filter of yellow. The compass, the eye, and the navigation star likewise exemplify how sculpture within the artist's practice is bound to an embodied movement through space.

Future eye seeing now, 2020. Installationsfoto: neugerriemschneider, Berlin. © 2020 Olafur Eliasson

Future eye seeing now, 2020. Installation view: neugerriemschneider, Berlin. © 2020 Olafur Eliasson

Life, 2021. Installationsfoto: Fondation Beyeler. Courtesy kunstneren; neugerriemschneider, Berlin; Tanya Bonakdar Gallery, New York
© 2021 Olafur Eliasson

Life, 2021. Installation view: Fondation Beyeler. Courtesy of the artist; neugerriemschneider, Berlin; Tanya Bonakdar Gallery, New York
© 2021 Olafur Eliasson

Henrik Plenge Jakobsen

Africa Control, et tredelt permanent kunstværk til Trafiktårn Øst. I en rund bygning tæt på Københavns Hovedbanegård finder vi Trafiktårn Øst. Herfra kontrolleres og styres trafikken på Danmarks tog- og vejnet. Her er hjernen og hjertet for vores udlængsel og hjemve.

Over indgangsdøren vogter en stor bronzemaske. Vi bliver i tankerne sendt helt til Afrika og imod fremtidens robotter. Træder vi ind i tårnet, møder vores blik et storslået geometrisk mønster skabt i formstøbte håndlavede røde og gule teglsten. Det dækker hele gulvet på nær i et forhøjet cirkelformet plateau, der i de samme materialer viser et helt andet mønster.

For enden af en 36 meter lang wire hænger en overdimensioneret kokosnød. Den et støbt i bronze og med sine svingninger tegner den over tid en cirkel hen over det forhøjede plateau. Det, vi ser, er et såkaldt Foucaults pendul, der med sine meditative svingninger afslører jordklodens rotation. Vi rejser og vi drømmer. I virkeligheden eller i forestillingen. Til Afrika eller helt ud i Universet.

Stella Nova, København Syd Metrostation. Vi er øjeblikkeligt klar over, at vi er ankommet til København Syd, for en midnatsblå farve omgiver os. Fra top til bund bliver farven i stationsrummet dybere og dybere. Vi går fra det himmelblå og ned i det midnatsblå.

Over flere etager på stationens endevæg hænger en fabelagtig guldbelagt konstruktion: et astronomisk geocentrisk ur. Det har Jorden som verdens stillestående centrum, og det, vi ser i dets midte, er et præcist billede af himmellegemerne aktuelle position over København Syd.

På vej op eller ned i metroen kan vi på rulletrappens reposer komme helt tæt på uret og dets computerstyrede mekanik, som flytter rundt på sol, måne, planeter, den uddøde supernova Stella Nova og det sorte hul i Mælkevejen. Det tager cirka ni minutter for cursor-systemet at bevæge himmellegemerne på urskiven til nye positioner via det program, som rækker 100 år frem i tiden. Tid, præcision og forundring er de begreber, vi får med på vores rejse ud fra København Syd.

Henrik Plenge Jakobsen har en sjælden evne til at give den permanente skulptur en levende fremtoning. Skulpturen så at sige ånder. Gennem sin interesse for og samarbejde med naturvidenskaben skaber Henrik Plenge Jakobsen skulpturelle værker, der både evner at vække til stor undren og eftertanke. For sin nytænkende tilgang til skulpturen tildeles Henrik Plenge Jakobsen Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens hæderslegat.

Henrik Plenge Jakobsen (f. 1967) er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi i 1994 samt Institut des hautes études en arts plastiques og École nationale supérieure des beaux-arts, begge i Paris. Plenge Jakobsen har en lang række udstillinger i ind-og udland bag sig og har været professor på kunstakademier i København, Oslo og Stockholm. I 2022 modtog Henrik Plenge Jakobsen den livsvarige hædersydelse fra Statens Kunstfond.

Motivation: Jytte Høy

Henrik Plenge Jakobsen viser et fiktivt udsnit fra sit atelier, hvor materialer og form veksler mellem det forgængelige og det monumentale. Masseproducerede glimmerforhæng danner ramme om narhvals- og mammutstødtænder støbt i aluminium og bronze. Skulpturerne er en hilsen til de store dyr og naturens egen evne til at forme, men også en kommentar til den fortsatte masseuddøen af arter. Samarbejde er et gennemgående princip i kunstnerens praksis, hvad enten det er med naturvidenskaben, kunstnerkollegaer, som sofaerne han har lånt af kunstnerduoen CRUDE, eller den åbne invitation til her at træde ind i hans atelier.

Henrik Plenge Jakobsen

Africa Control, a three-part permanent artwork for Trafiktårn Øst. In a circular building close to Copenhagen Central Station, we find Trafiktårn Øst. From here, traffic on Denmark's rail and road networks is monitored and controlled. Here is the brain and heart of our wanderlust and homesickness.

Above the entrance door, a large bronze mask stands guard. In our minds, we are transported all the way to Africa and toward the robots of the future. As we enter the tower, our gaze meets a magnificent geometric pattern made of cast, handmade red and yellow bricks. It covers the entire floor except for a raised circular platform, which, made of the same materials, displays a completely different pattern.

At the end of a 36-meter-long wire hangs an oversized coconut. It is cast in bronze, and through its oscillations it traces a circle over time across the raised platform. What we are seeing is a so-called Foucault pendulum, which, with its meditative swings, reveals the Earth's rotation. We travel and we dream. In reality or in imagination. To Africa or all the way out into the Universe.

Stella Nova, Copenhagen South Metro Station. We immediately know we have arrived at Copenhagen South due to a midnight blue color that surrounds us. From top to bottom, the station space deepens in color. We move from sky blue down into midnight blue.

Across several levels on the station's end wall hangs a fabulous, gold-plated construction: an astronomical geocentric clock. It has Earth as the unmoving center of the world, and what we see at its center is an accurate image of the current positions of celestial bodies above Copenhagen South.

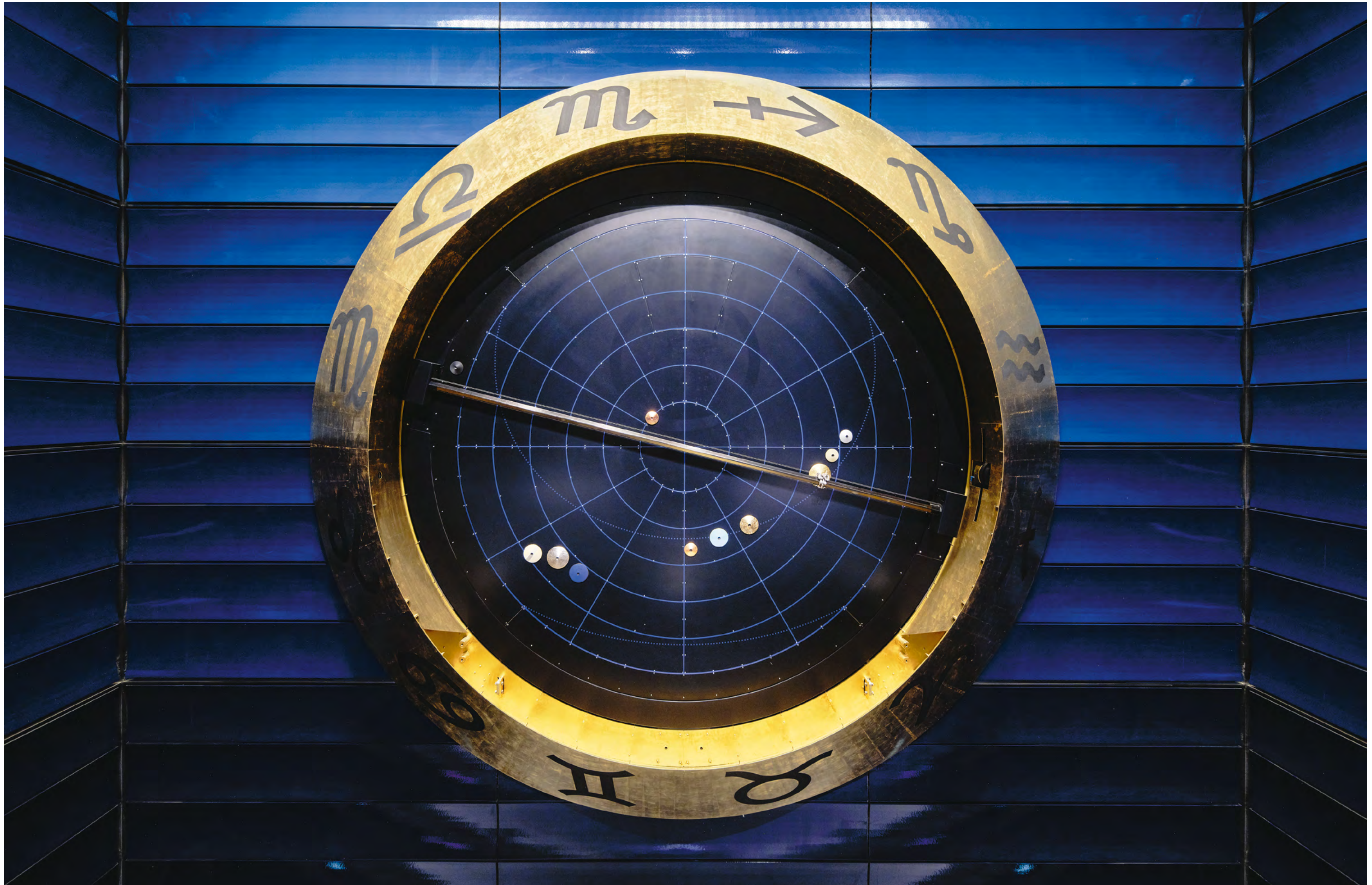
On our way up or down in the metro, we can get very close to the clock on the escalator landings and its computer-controlled mechanics, which move the sun, moon, planets, the extinct supernova Stella Nova, and the black hole in the Milky Way. It takes about nine minutes for the cursor system to move the celestial bodies on the clock face into new positions via the program, which extends 100 years into the future. Time, precision, and wonder are the concepts we take with us on our journey out from Copenhagen South.

Henrik Plenge Jakobsen has a rare ability to give permanent sculpture a sense of liveliness. The sculpture almost seems to breathe. Through his interest in and collaboration with natural science, Henrik Plenge Jakobsen creates sculptural works that both evoke great wonder and reflection. For his innovative approach to sculpture, Henrik Plenge Jakobsen is awarded the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen honorary award.

Henrik Plenge Jakobsen (b. 1967) graduated from the Royal Danish Academy of Fine Arts in 1994, as well as from the Institut des hautes études en arts plastiques and the École nationale supérieure des beaux-arts, both in Paris. Plenge Jakobsen has a long list of exhibitions in Denmark and abroad and has served as professor at art academies in Copenhagen, Oslo, and Stockholm. In 2022, Henrik Plenge Jakobsen received the lifelong honorary grant from the Danish Arts Foundation.

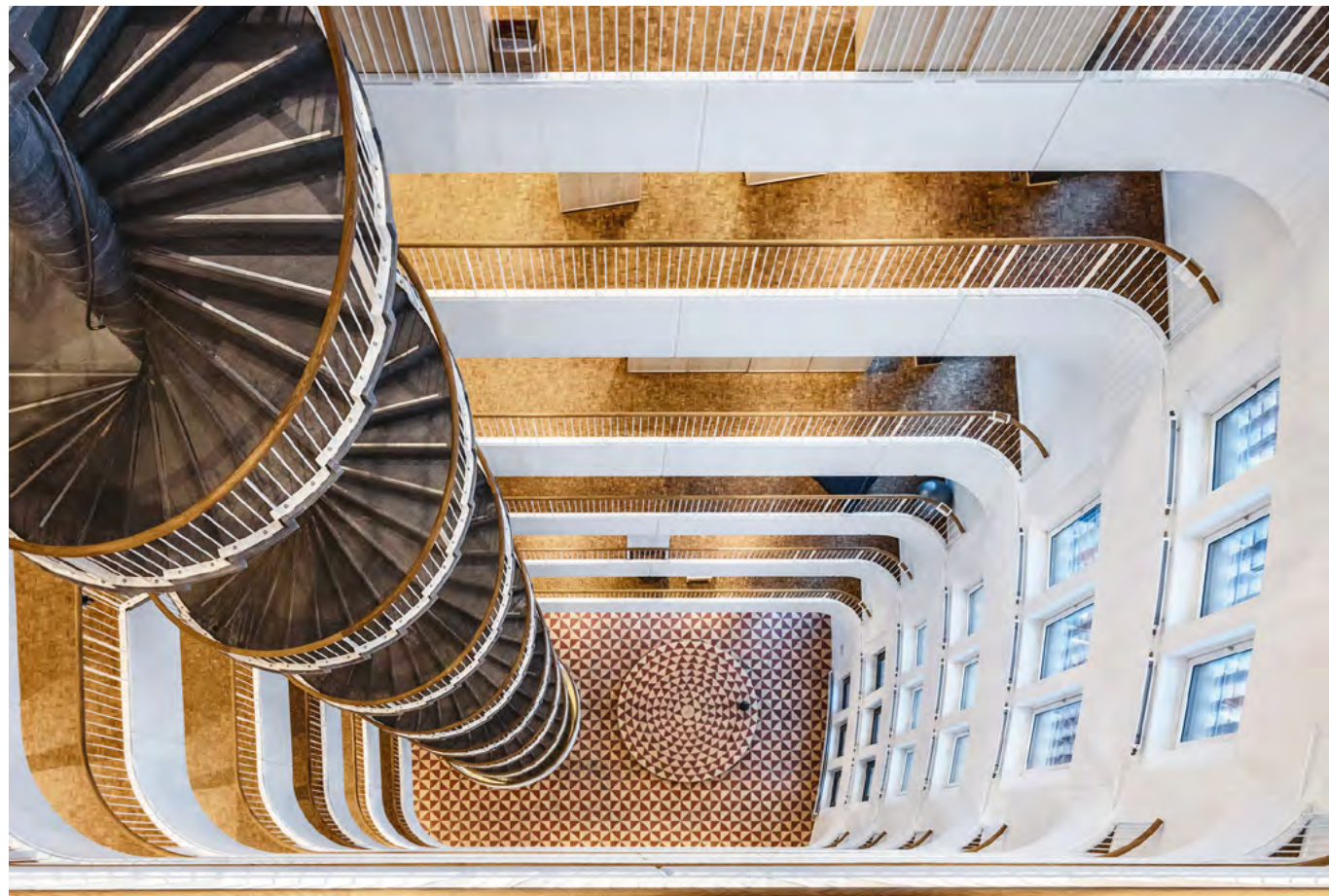
Motivation: Jytte Høy

Henrik Plenge Jakobsen presents a fictional fragment of his studio, where materials and forms shift between the ephemeral and the monumental. Mass-produced glitter curtains provide a backdrop for narwhal and mammoth tusks cast in aluminium and bronze. The sculptures pay homage to the great animals and to nature's own capacity for shaping form, while also addressing the ongoing mass extinction of species. Collaboration runs throughout the artist's practice, whether with the natural sciences, with fellow artists, as seen in the sofas borrowed from the artist duo CRUDE, or with this open invitation to step into his studio.

Stella Nova, 2024. København Syd Metrostation

Stella Nova, 2024. Copenhagen South Metro Station

Africa Control, 2015. Trafiktårn Øst, København / **Traffic Tower East, Copenhagen**

Knight of the Camel, 2013. *Tournament d'objet*, Kunsthall Charlottenborg, København / **Copenhagen**

Air Armour, 2025. Installationsfoto: *Aftermath*, Lagune Ouest, København

Air Armour, 2025. Installation view: *Aftermath*, Lagune Ouest, Copenhagen

Malene Bjelke

Malene Bjelke arbejder i klassiske materialer som ler, gips og bronze. Hendes værker kan aflæses umiddelbart, uden forhåndskendskab eller manual. Skulpturen får gennem hendes hænder et stærkt nærvær. Samtidig rummer de en stille intensitet – som om noget indadvendt og koncentreret ligger lige under overfladen.

Bjelke har en stædig og vedholdende arbejdsmetode. Hun afprøver og gennemarbejder alle muligheder. Hun ser subjektet fra flere sider og i flere tilstande. Resultatet er fast og følelsesbærende og bliver, på trods af sin umiddelbare introverthed, paradoksalt nok monumentalt. Det centrale tema er mennesket og dets relation til rummet omkring sig, både det psykologiske og det rent fysiske. Hun arbejder således i flere lag i sine portrætter og formår at fange det unikke i det enkelte menneske. Hendes skulpturer koncentrerer sig ofte om de skrøbeligste i samfundet: De ældre og fysisk udfordrede, børnene, de unge og senest de, der er født med genetiske variationer. Altid med forståelse for og kærlighed til subjektet.

Bjelkes skulpturer låner fra hendes fortid som scenograf. De er altid præcist indskrevet i et rum og en stemning. Rummet og skulpturen i forening udtrykker eksistentielle spørgsmål om menneskets placering i verden og sætter tanker i gang om mulighederne for den enkelte til at påvirke sin egen eller samfundets skæbne. Som betragter kan man ikke undgå at blive påvirket af roen, glæden, tristessen eller den livskraft, som skulpturerne udfolder.

Malene Bjelke modtager Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens hæderslegat for sit arbejde med en psykologisk og eksistentiel skildring af mennesket, skabt med en enestående inderlighed.

Malene Bjelke (f. 1965) er uddannet scenograf fra Danmarks Designskole i 1993. Hun står blandt andet bag skulpturen af Betty Nansen på Frederiksberg, skulpturen af Astrid Lindgren til Sophienborgskolen i Hillerød, og *Venskabstrappen* til Hendriksholmskolen i Rødovre.

Motivation: Helle Rask Crawford

Malene Bjelke undersøger monumentet i vores fælles rum som en ramme for menneskelig forskellighed. Med afsæt i en klassisk figurativ skulpturtradition udfordrer hun monumentets form og funktion gennem et crip-perspektiv, der udvider forståelsen af, hvem og hvad der placeres på piedestal. Busterne er udviklet i tæt samarbejde med de fem portrætterede og undersøger genetik, fravalg, tilvalg og forholdet mellem individ og offentlighed.

Malene Bjelke

Malene Bjelke works in classical materials such as clay, plaster, and bronze. Her works can be read immediately, without prior knowledge or a manual. Through her hands, sculpture gains a strong sense of presence. At the same time, they contain a quiet intensity—as if something inward and concentrated lies just beneath the surface.

Bjelke has a stubborn and persistent working method. She tests and thoroughly develops all possibilities. She observes the subject from multiple angles and in multiple states. The result is solid and emotionally resonant and, despite its immediate introversion, paradoxically becomes monumental. The central theme is the human being and its relationship to the surrounding space, both psychological and purely physical. She therefore works in multiple layers in her portraits and manages to capture the unique quality of each individual. Her sculptures often focus on the most vulnerable in society: the elderly and physically challenged, children, young people, and most recently those born with genetic variations. Always with understanding for and love of the subject.

Bjelke’s sculptures draw on her past as a stage designer. They are always precisely inscribed within a space and an atmosphere. The space and sculpture together express existential questions about humanity’s place in the world and provoke thoughts about the possibilities for the individual to influence their own or society’s fate. As a viewer, one cannot help but be affected by the calm, joy, sadness, or life force that the sculptures unfold.

Malene Bjelke receives the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen honorary award for her work with a psychological and existential portrayal of the human being, created with exceptional sincerity.

Malene Bjelke (b. 1965) is a trained stage designer from the Danish Design School, graduating in 1993. Among her works are the sculpture of Betty Nansen in Frederiksberg, the sculpture of Astrid Lindgren at Sophienborg School in Hillerød, and *Venskabstrappen* at Hendriksholm School in Rødovre.

Motivation: Helle Rask Crawford

Malene Bjelke looks at the monument in our shared public space as a framework for human diversity. Drawing on the classical tradition of figurative sculpture, she challenges the form and function of the monument through a crip perspective that expands our understanding of who and what is placed on a pedestal. Developed in close collaboration with the five portrayed individuals, the busts explore genetics, acts of choosing and refusing, and the relationship between individual identity and public visibility.

Venskabstrappen, 2021. Hendriksholmskolen, Rødovre

Venskabstrappen (The Friendship Staircase), 2021. Hendriksholmskolen, Rødovre

'...jeg sad og ventet' dig' (*'...I sat waiting for you'*), 2019

Kolossen på Retrate (*The Colossus on Retreat*), 2019

Ravsamleren (*The Amber Collector*), 2025

Pia Rönicke

The Cloud Document (Skydokumentet). I udstillingsrummets halvmørke lyser et stort antal bordvitriner op. I monterne ligger tørrede plantedele, smukt klæbet op på papir som i et gammelt herbarium. I et mørkt hjørne af rummet fører en dobbelt videoprojektion os ind i den Mexicanske tågeskov. Vi er på indsamlingsrejse med Pia Rönicke og to mexicanske botanikere, der følger i sporet på den danske botaniker Frederik Liebmann 175 år efter hans ekspedition til Mexico.

Det er vanskeligt at både indsamle og dokumentere i den mælkede tågeskov og ikke uden risiko at trænge igennem den tætte skovbevoksning, der går stejlt op og dybt ned i terrænets mudrede jordbund. Hver aften skal de indsamlede planter registreres og lægges til presning.

The Cloud Document er en kunstnerisk rejse gennem botaniske samlinger, der undersøger den koloniale samlingshistorie og sporer materialet tilbage til dets oprindelige placering, så vi kan se, hvad der var engang, og hvad der ikke er mere. Liebmanns indsamlede planter findes på Botanisk Museums Herbarium C. Her befinder Pia Rönickes indsamlede planter sig også. En gang imellem bliver de taget ud og vist frem på en udstilling.

Notes on M.B. (Noter om M.B.) Fra en krog i loftet hænger et kamera. Det begynder sin første af seks 360 graders rotationer. Kameraet filmer et vindue, et gardin, en person som holder et rundt spejl og når frem til en væg fyldt med opklæbede A4-ark. De er udprint af det materiale, Pia Rönicke har fundet i forskellige arkiver. Vi er i den tyske kunstner og designer Marianne Brandts rum i Bauhaus, Dessau.

Kameraet begynder sin anden rotation. Rummets faste form bliver til en bevægelse. Forskydninger skaber nye rum. Hvor er det blinde punkt? Vi når væggen med A4-ark igen. Her beskriver noter og breve Marianne Brandts kriser, depression og forsvinden. Det er et rum fyldt med bevis på ydre omstændigheder og indre bestræbelser. Det der er tilbage af en praksis og et liv.

På baggrund af en skulpturel tænkning skaber Pia Rönicke verdner. Rum man kan gå ind i. Med subtile greb og stor kompleksitet udfordrer hun den skulpturelle logik. For dette banebrydende arbejde tildeles Pia Rönicke Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens hæderslegat.

Pia Rönicke (f. 1974) er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi 1999 og California Institute of the Arts 2001. Pia Rönicke har en lang række udstillinger bag sig; af internationale udstillinger skal nævnes *Momentum* i Norge, Manifesta i Frankfurt, Venedig Biennalen, Lunds Konsthall, Henie Onstad Kunstsenter, Oslo, Tate Modern i London og af nationale udstillinger skal nævnes hendes soloudstillinger hos Andersen's Contemporary og Overgaden, begge i København.

Motivation: Jytte Høy

Med brudte cirkler, skulpturelle gestusser, en dør på klem, video og samlinger i forskellig form undersøger Pia Rönicke skulpturens performative potentiale. Hun bruger Den Fries ikoniske arkitektur som materiale og forskyder samtidigt skulpturbegrebet ind i det todimensionelle, hvor billedmontager åbner op til andre rum. En næsten besættende samlertang løber gennem værkerne, særligt i *Cuts* og *The Times Replayed*, der gør brug af avisudklip fra *The New York Times* samlet over de seneste ti år. Disse tidlige forskydninger danner rammen for, hvordan skulptur kan tage form som både gestus, objekt, billede, video og arkiv.

Pia Rönicke

The Cloud Document. In the dim half-light of the exhibition space, a large number of table vitrines glow. Inside the display cases lie dried plant specimens, beautifully mounted on paper like in an old herbarium. In a dark corner of the room, a double video projection takes us into the Mexican cloud forest. We are on a collecting expedition with Pia Rönicke and two Mexican botanists, following in the footsteps of the Danish botanist Frederik Liebmann 175 years after his expedition to Mexico.

It is difficult both to collect and document in the milky cloud forest, and not without risk to push through the dense vegetation, which rises steeply and drops deep into the terrain's muddy soil. Every evening, the collected plants must be recorded and pressed.

The Cloud Document is an artistic journey through botanical collections that examines the colonial history of collecting and traces the material back to its original location, so that we can see what once was and what is no longer. Liebmann's collected plants are kept at the Botanical Museum's Herbarium C. Pia Rönicke's collected plants are also located there. Occasionally, they are taken out and shown in exhibitions.

Notes on M.B. From a corner in the ceiling hangs a camera. It begins its first of six 360-degree rotations. The camera films a window, a curtain, a person holding a round mirror, and arrives at a wall covered with pasted A4 sheets. These are printouts of material Pia Rönicke has found in various archives. We are in the room of the German artist and designer Marianne Brandt at the Bauhaus in Dessau.

The camera begins its second rotation. The fixed form of the room turns into movement. Displacements create new spaces. Where is the blind spot? We reach the wall of A4 sheets again. Here, notes and letters describe Marianne Brandt's crises, depression, and disappearance. It is a space filled with evidence of external circumstances and internal struggles—the remnants of a practice and a life.

Based on sculptural thinking, Pia Rönicke creates worlds—spaces one can enter. With subtle interventions and great complexity, she challenges sculptural logic. For this groundbreaking work, Pia Rönicke receives the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen honorary award.

Pia Rönicke (b. 1974) graduated from the Royal Danish Academy of Fine Arts in 1999 and from the California Institute of the Arts in 2001. She has a long list of exhibitions behind her; among international exhibitions are *Momentum* in Norway, Manifesta in Frankfurt, the Venice Biennale, Lunds Konsthall, Henie Onstad Kunstsenter in Oslo, and Tate Modern in London. Nationally, her solo exhibitions include Andersen's Contemporary and Overgaden, both in Copenhagen.

Motivation: Jytte Høy

Through broken circles, sculptural gestures, a door left ajar, video, and collections in various forms, Pia Rönicke explores the performative potential of sculpture. She employs the iconic architecture of Den Frie as material while simultaneously shifting the notion of sculpture into the two-dimensional realm, where image montages open onto other spaces. An almost obsessive impulse to collect runs through the works, not least in *Cuts* and *The Times Replayed*, which draw on newspaper clippings from *The New York Times* gathered over the past decade. These temporal displacements provide a framework for understanding how sculpture can take form as gesture, object, image, video, and archive.

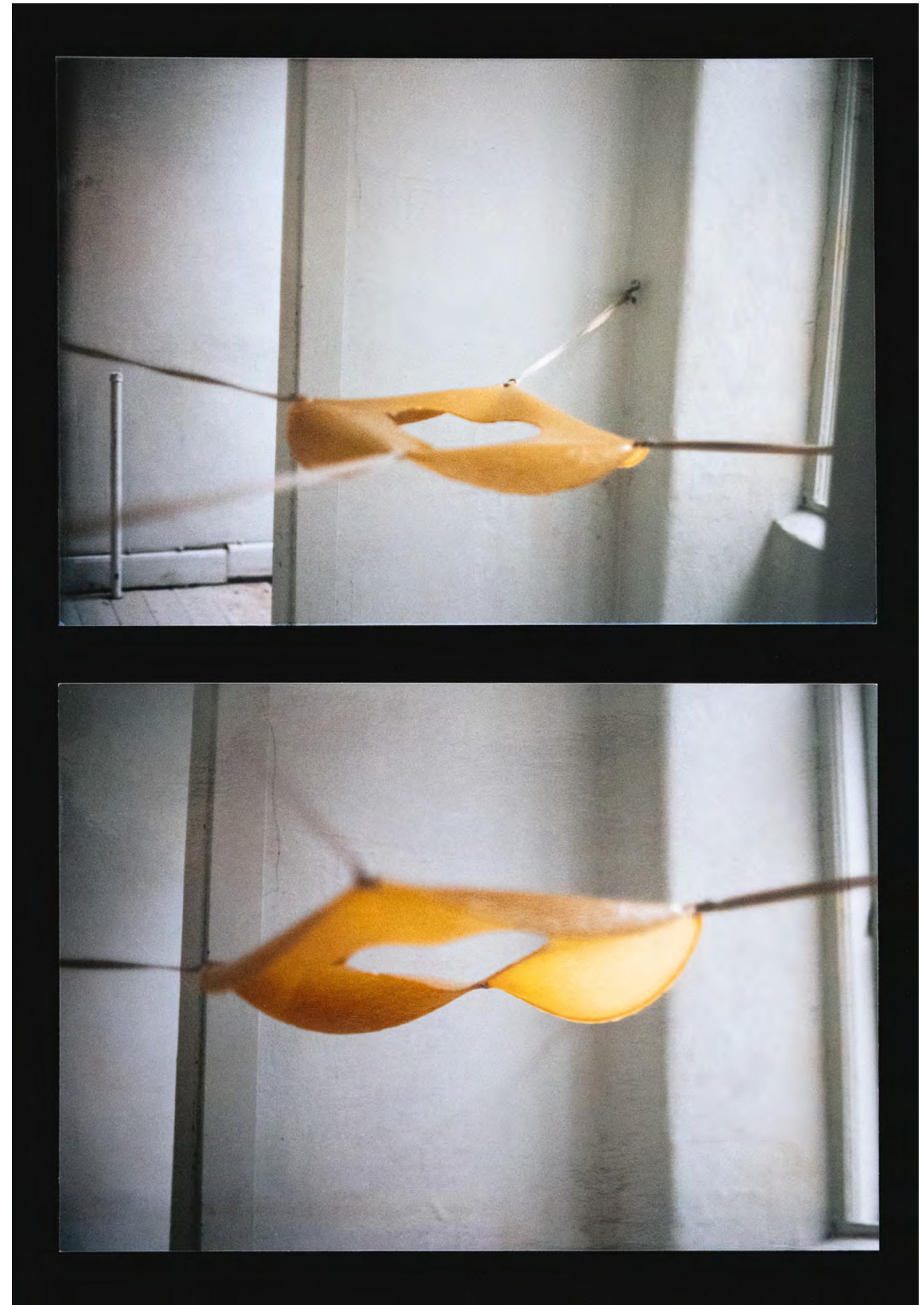

Dream and action find equal support in it..., 2012. Installationsfoto: gb agency, Paris

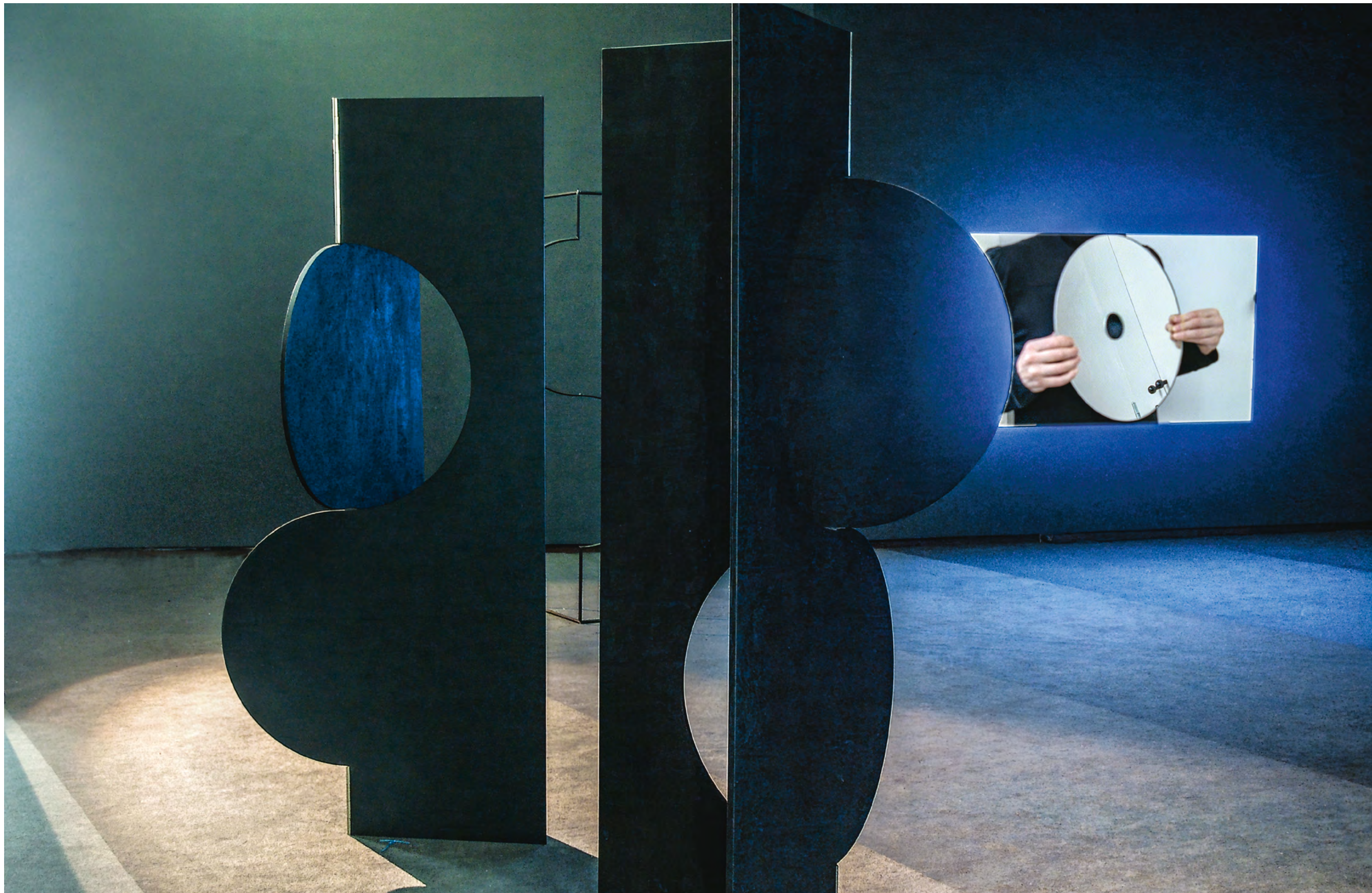
Dream and action find equal support in it..., 2012. Installation view: gb agency, Paris

The Cloud Document, 2017. Installationsfoto: Overgaden, København / Installation view: Overgaden, Copenhagen

Uden titel (Untitled), 1996

Notes on M.B., 2014. Installationsfoto: Henie Onstad Kunstsenter, Oslo

Notes on M.B., 2014. Installation view: Henie-Onstad Kunstcenter, Oslo

Denne publikation er udgivet i forbindelse med udstillingen Carl Nielsen & Anne Marie Carl-Nielsens Legat 2026 på Den Frie, 20.06. – 30.08

Modtagere af Carl Nielsen & Anne Marie Carl-Nielsens Legats hæderspriser 2026:
Uffe Isolotto, Pernille With Madsen,
Olafur Eliasson, Henrik Plenge Jakobsen,
Malene Bjelke og Pia Rönicke

UDSTILLING

Kurator: Sif Lindblad
Direktør: Marianne Torp
Bygningsinspektør: Søren Fjeldsø
Installering: Peter Højbjerg,
Lars Buchardt, Vilde Livsdatter

PUBLIKATION

Motivationer: Helle Rask Crawford og Jytte Høy
Udstillingstekster: Sif Lindblad
Grafisk design: Beate Bloch Christensen
Repro og tryk: Narayana Press
Oplag: 2000
Font: Adobe Caslon

FOTOS

Inderside af forside: Stine Heger, Helmuth Günzel,
David Stjernholm
s. 6, 7: © Carl Nielsen Museet
s. 10, 11: Ugo Carmeni
s. 12, 13, 14, 15: David Stjernholm
s. 18, 19: Tamsin Huxford
s. 20: Hanne Valentinussen
s. 21: Stine Heger
s. 22, 23: Léa Nielsen
s. 26, 27, 34, 35, 36, 52, 54, 55: Anders Sune Berg
s. 28, 29: Jens Ziehe
s. 30, 31: Pati Grabowicz
s. 37: Andreas Johnsen
s. 38, 39: Kevin Malcolm
s. 42, 43, 44, 45, 46: Malene Bjelke
s. 47 (*Kolossen på Retræte*): Kurt Rodahl Hoppe
s. 50, 51: Marc Domage
s. 52, 53: Pia Rönicke
Inderside af bagside: Anders Sune Berg, Pia Rönicke,
Malene Bjelke

This publication has been released in connection with the exhibition Carl Nielsen & Anne Marie Carl-Nielsens Legat 2026 at Den Frie, 20.06. – 30.08

Recipients of the Carl Nielsen & Anne Marie Carl-Nielsen Grant's honorary awards 2026:
Uffe Isolotto, Pernille With Madsen,
Olafur Eliasson, Henrik Plenge Jakobsen,
Malene Bjelke and Pia Rönicke.

EXHIBITION

Curator: Sif Lindblad
Director: Marianne Torp
Head of install: Søren Fjeldsø
Install: Peter Højbjerg,
Lars Buchardt, Vilde Livsdatter

PUBLICATION

Motivations: Helle Rask Crawford and Jytte Høy
Exhibition texts: Sif Lindblad
Graphic design: Beate Bloch Christensen
Repro and print: Narayana Press
Print run: 2000
Font: Adobe Caslon

PHOTOS

Inside front cover: Stine Heger, Helmuth Günzel,
David Stjernholm
p. 6, 7: © Carl Nielsen Museet
p. 10, 11: Ugo Carmeni
p. 12, 13, 14, 15: David Stjernholm
p. 18, 19: Tamsin Huxford
p. 20: Hanne Valentinussen
p. 21: Stine Heger
p. 22, 23: Léa Nielsen
p. 26, 27, 34, 35, 36, 52, 54, 55: Anders Sune Berg
p. 28, 29: Jens Ziehe
p. 30, 31: Pati Grabowicz
p. 37: Andreas Johnsen
p. 38, 39: Kevin Malcolm
p. 42, 43, 44, 45, 46: Malene Bjelke
p. 47 (*The Colossus on Retreat*): Kurt Rodahl Hoppe
p. 50, 51: Marc Domage
p. 52, 53: Pia Rönicke
Inside back cover: Anders Sune Berg, Pia Rönicke,
Malene Bjelke

Den Frie

Den Frie